

سوال

چگونه می‌توانم منی و مذی را از یکدیگر تشخیص دهم؟ از طریق بو؟

پاسخ مفصل

الحمدلله.

منی و مذی دو تفاوت اساسی دارند:

۱- منی با فشار خارج می‌شود اما مذی بدون فشار بیرون می‌آید و شاید خود شخص هم متوجه آن نشود.

۲- منی یک مایع سفید غلیظ است و بویی شبیه شکوفه‌ی [نر] درخت [نخل] یا خمیر دارد. اما مذی مایعی است شفاف و رقیق و لزج که بویی ندارد.

۳- پس از خروج منی شهوت انسان می‌خوابد اما در پی خروج مذی شهوت جنسی به پایان نمی‌رسد.

نووی در **المجموع** (۲ / ۱۴۱) می‌گوید:

هر یک از این سه [نشانه] برای منی بودن کافی است و نیازی به هر سه نیست، اما اگر هیچ یک وجود نداشت نمی‌توان آن را منی دانست.

در فتاوی‌ای کمیسیون دائم (۴ / ۱۳۸) آمده است:

«منی، مایعی سفید و غلیظ است که با جهش و همراه با لذت از نکر خارج می‌شود و پس از خروج آن به انسان احساس رخوت و سستی دست می‌دهد. منی بر اساس قول صحیح پاک است، ولی تمیز کردن لباسی که منی به آن رسیده با شستن یا کندن [در صورت خشک شدن] مستحب است. خارج شدن منی از انسان باعث وجوب غسل است، چه از طریق جماع (نزدیکی) یا احتلام باشد. اما اگر منی بدون لذت به سبب بیماری یا سرمای شدید خارج شود غسل را واجب نمی‌کند و فقط وضو را واجب می‌کند.

مذی: آبی رقیق، شفاف و لزج است که هنگام ملاعبت با همسر یا فکر کردن به نزدیکی خارج می‌شود اما با فشار و پرتاب

بیرون نمی‌آید و در پی آن سستی دست نمی‌دهد. مزی نجس است و وضو را باطل می‌کند و پس از آن باید ذکر و بیضه‌ها را شست و به جاهایی از بدن و لباس که مزی رسیده باید آب پاشید.

ودی: آبی غلیظ و سفید است که [گاه] پس از ادرار بیرون می‌آید. این مایع نجس است و وضو را باطل می‌کند».

همچنین مراجعه نمایید به پاسخ سوال (99507).

والله اعلم